

Η εορτή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων - Έκκληση για ειρήνη στην δοκιμαζόμενη περιοχή

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

“Η μεταξύ των ανθρώπων δικαιοσύνη και ειρήνη είναι κατ’ ουσίαν καρπός της Χάριτος του Θεού και της πίστης στον Χριστό”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος στο κήρυγμά του κατά τον εορτασμό του [Αγίου Ιακώβου του Αδελφόθεου](#) (Κυριακή, 23 Οκτωβρίου/ 5 Νοεμβρίου 2023)

Ο Μακαριώτατος έκανε έκκληση να παρακαλέσουμε τον Άγιο Ιάκωβο τον

Αδελφόθεο έτσι ώστε με τις ικεσίες αυτού και τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου ο Κύριος να εμφυσήσει στις καρδιές όλων και κυρίως στην δοκιμαζόμενη περιοχή από τον πόλεμο Ισραηλ -Χαμάς.

Στη δεξίωση που ακολούθησε μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Μακαριώτατος υπογράμμισε: “Η σημερινή θρονική και θεσμική εορτή της ιεράς μνήμης του αγίου ενδόξου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου και πρώτου Ιεράρχου της Εκκλησίας Ιεροσολύμων αποτελεί αδιάψευστον μαρτυρίαν της αρραγούς Αποστολικής διαδοχής, της αποτυπωμένης επι του προσώπου του εκάστοτε Προκαθημένου της Εκκλησίας Ιεροσολύμων αφ’ ενός· και της αδιαλείπτου προσευχητικής παρουσίας της αποστολής του τάγματος των Σπουδαίων, της Γεραράς δηλονότι Αγιοταφίτικης ημών Αδελφότητος, ως και του εν τη Αγία Γη ερριζωμένου και διαβιούντος ευσεβούς Ρωμαιο-Ορθοδόξου ημών ποιμνίου αφ’ ετέρου”.

Προς τιμήν του Αγίου, στον Καθεδρικό Ναό, ο οποίος συνδέεται με την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και τον Ναό της Αναστάσεως, παραμονή της εορτής τελέσθηκε **Εσπερινός** χοροστατούντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, και την κυριώνυμο ημέρα **Θεία Λειτουργία**, προεξάρχοντος πάλι του Μακαριωτάτου.

Συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι **Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος** κ. Ησύχιος και οι Αρχιεπίσκοποι **Κωνσταντίνης** κ. Αρίσταρχος και **Πέλλης** κ. Φιλούμενος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, οι Ιερείς εφημέριοι του Ναού π. Φάραχ Μπαντούρ και π. Χάδερ Μπαράμκη.

Έψαλλε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών μετά των μαθητών της Πατριαρχικής Σχολής Σιών δεξιά ελληνιστί και της χορωδίας του Ναού αραβιστί αριστερά υπό τον κ. Ριμόν Κάμαρ.

Συμμετείχε το ευλαβές εκκλησίασμα της Ορθοδόξου Κοινότητας των Ιεροσολύμων, μοναχοί και λίγοι προσκυνητές που απέμειναν από τον πόλεμο, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος και μέλη του Ελληνικού Γενικού Προξενείου στα **Ιεροσόλυμα**.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Είς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν Θεῖον λόγον ὁ

Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην, (Ἰακ. 3,18). [Ὁ πνευματικὸς δὲ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ Ἀγιότητος σπείρεται εἰρηνικῶς καὶ χωρὶς φιλονεικίας ἀπο ἐκείνους, πού ἀσκοῦν καὶ μεταδίδουν εἰρήνην καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι πράγματι σοφοὶ καὶ εἰρηνοποιοὶ διδάσκαλοι], διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ δικαίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ αὐτοῦ, τῷ παρακειμένῳ τῷ Παναγίῳ καὶ Ζωοδόχῳ Τάφῳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα τιμήσωμεν τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀπέκτησεν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ δὴ τῶν Ἱεροσολύμων, ἔνεκεν δὲ τῆς διακρινούσης αὐτόν μεγάλης εὐσεβείας ἐδόθη εἰς αὐτόν ὁ τίτλος τοῦ «Δικαίου».

Ὅντως ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀνεδείχθη «στῦλος τῆς πίστεως» καὶ ἔρεισμα τῆς

Ἐκκλησίας»· καί τοῦτο, διότι ἡ Καθολική αὐτοῦ ἐπιστολή ἐμφανίζει αὐτόν ὡς «διδάσκαλον μεγάλου προσωπικοῦ κύρους μεταξύ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς». Ἐξ ἄλλου ἡ συμμετοχή του εἰς τήν Ἀποστολικήν Σύνοδον τῶν Ἱεροσολύμων καί ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἀφορᾷ εἰς τόν εὐαγγελισμόν τῶν ἐθνικῶν, τοὔτέστιν τῶν εἰδωλολατρῶν, ἐπιβεβαιοῖ τό κύρος τοῦ Ἰακώβου.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύων τό γεγονός ὅτι ὁ Ἀδελφόθεος ὠμίλησεν ἐν τῇ Συνόδῳ «μετά τό σιγῆσαι αὐτούς Βαρνάβα καί Παύλου», (Πράξ. 15,12) λέγει: «Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας οὗτος [ὁ Ἰάκωβος], διό καί ὕστερος λέγει· καί τό «ἐπὶ στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα», (Πρβλ. Ματθ. 18,16), ἐνταῦθα πληροῦται. Ὁ δέ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, ἐξαίρων τόν κηρυγματικόν λόγον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου λέγει: «Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τά πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καί ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θεῖαν ἐπίγνωσιν· διό ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἰκέτευε, Ἰησοῦν τόν φιλόανθρωπον, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος μετά παρρησίας ἐκήρυξε τόν Κύριον Ἰησοῦν Θεόν Λόγον καί Δημιουργόν τοῦ παντός ἀφ' ἑνός καί ὅτι ὁ Θεός Πατήρ εἶναι ὑψίστη καί μοναδική πηγή κάθε φωτισμοῦ, φυσικοῦ ἢ ἡθικοῦ ἀφ' ἑτέρου καί λέγει «ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐστίν ἄνωθεν κατερχομένη ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης... ἡ δέ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μέν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καί καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καί ἀνυπόκριτος καρπός δέ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην», (Ἰακ. 3, 17-18).

Μέ ἄλλα λόγια οἱ καρποὶ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ παράγονται διὰ τῆς δυνάμεως καί χάριτος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μεταξύ δέ τῶν ἀγαθῶν τούτων καρπῶν διακρίνεται ὁ καρπός τῆς δικαιοσύνης. Ὁ καρπός δέ οὗτος δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος «ἄνευ ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5).

Διό καί ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «ἔστε πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καί ἔπαινον Θεοῦ», (Φιλιπ. 1,11). Ὁ δέ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας λέγει: «καί ἔσται τά ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη, καί κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καί πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος», (Ἡσ. 32,17). [Καί ἀναλυτικώτερον: ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης θά εἶναι ἡ εἰρήνη. Ἡ δικαιοσύνη θά φέρῃ τήν ἀνάπαυσιν καί τήν ἡσυχίαν καί οἱ ἄνθρωποι μετά πεποιθήσεως θά βαδίζουν διὰ παντός].

Ἡ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων δικαιοσύνη καί εἰρήνη εἶναι κατ' οὐσίαν καρπός τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντος: «Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε καί δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε», (Ψαλμ. 84,12). Διὰ τοῦτο ὁ Ἅγιος

Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος, δηλαδή φυσικός μάρτυς τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας, ἀφ’ ἐνός μὲν ἀναφέρεται εἰς τόν Χριστόν, ὁ ὅποιος ἐβάδισε τήν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἤνοιξε καί εἰς ἡμᾶς ὁδούς δικαίας, ἀφ’ ἐτέρου δέ διερωτᾶται ἀπό ποῦ προέρχονται μεταξύ τῶν ἀνθρώπων οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχαι: «Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν, τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;.... μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται».

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Οἰκουμένιος λέγει: «Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ τοῦ κόσμου φιλία ἀλλοτριοῖ τῆς θείας φιλίας, ἡ ἐχθροῦς ἀποφαίνει Θεοῦ; Κόσμον ἐνταῦθα [ὁ Ἀδελφόθεος] πᾶσαν τήν ὑλικήν ζωὴν ἀποκαλῶν, ὡς μητέρα τῆς φθορᾶς. Ἦς ὁ μετασχεῖν σπεύδων, ἐχθρὸς γίνεται τοῦ Θεοῦ».

Ὅντως, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, «ἡ τοῦ κόσμου φιλία ἀλλοτριοῖ (= ἀποστερεῖ) τῆς θείας φιλίας. Καὶ τοῦτο, διότι κατὰ τόν Δίκαιον Ἰάκωβον, ὁ Θεὸς εἶναι ὅλος φῶς καὶ ἐξ ἰδίας Αὐτοῦ ἀγαθῆς θελήσεως μᾶς ἐγέννησε πνευματικῶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου, πού εἶναι λόγος τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ εἴμεθα ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ τιμιώτατα τρόπον τινὰ δημιουργήματά Του, ἐκλεκτά καὶ ἀφιερωμένα εἰς τόν Θεόν. «Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τό εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων», (Ἰακ. 1,18).

Τόν λόγον τοῦτον τῆς ἀληθείας, δηλονότι τοῦ θείου φωτός τῆς δικαιοσύνης τῆς εἰρήνης, παρακαλέσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ τιμῶντες ἐορτίως τόν ἅγιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον καὶ πρῶτον ἱεράρχην τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα ταῖς ἰκεσίαις αὐτοῦ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας πρὸς Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, ἐμφυτεύσῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τὰς καρδίας καὶ διανοίας τῶν κρατούντων τοῦ κόσμου καὶ τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά».

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα διά τῶν ἱστορικῶν βαθμίδων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου μετά τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς Συνοδείας ἐνδεδυμένων, διερχομένων διά τῆς Πύλης τοῦ Πατριαρχείου, ὅπου καί ἔλαβον τό ἐόρτιον ἀρτίδιον εὐλογίας ὑπό τῆς ὑπευθύνου τοῦ ἀρτοποιείου μοναχῆς Σεραφείμας.

Ἡ προσφώνηση τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων στη δεξίωση:

Εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἀνεπέμφθη δέησις, ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Μακαριωτάτου καί ἠκολούθησε δεξίωσις καί κέρασμα τῶν κολλύβων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, μετά δέ ταῦτα προσεφώνησε καί πάλιν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τόν πρωτόθρονον πάντες τῆς Ἐκκλησίας τόν φωστῆρα, ἱερόν Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς ἱεράρχην καί θεῖον κήρυκα, τόν φερωνύμως Δίκαιον ὀνομασθέντα μεγαλύνωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει σήμερον τήν πάνσεπτον μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί Δικαίου ἐπικληθέντος.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος καλεῖ ἑαυτόν «Θεοῦ καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλον» (Ἰακ. 1,1) ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, κατεστάθη ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων καί ἐκλήθη εἰς τό Ἀποστολικόν ἀξίωμα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου. Ὡς τοιοῦτος δέ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀναφαίνεται χειραγωγός τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τῆς διαμορφώσεως δηλονότι καί διοργανώσεως τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ὡς μήτηρ τῶν ἀνά πᾶσαν τήν Οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν ἦτο τό πρότυπον πάσης ἐπί μέρους Ἐκκλησίας. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ μετὰ μεγίστου Ἀποστολικοῦ κύρους ἀπηυθυνθεῖσα «ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ δώδεκα φυλαῖς», (Ἰάκ. 1,1) τῶν ἐξ Ἰουδαίων εἰς Χριστόν πιστευσάντων καθολικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς.

Ὁ θεσπέσιος Ἰάκωβος ὁ ὑπό τοῦ Πατρός τοῦ μονογενοῦς Θεοῦ Λόγου ἀναδειχθείς πρῶτος Ἱεράρχης, ποιμήν, διδάσκαλος καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, ἐγένετο ὁ τῆς ἀποστολικότητος θεμέλιος λίθος «ὄντως ἀκρογωνιαίον αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 2,20) τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί τό ἐορταζόμενον σεπτόν μνημόσυνον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἀφορᾷ εἰς τόν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν θρόνον, τοῦ ὁποίου Διάκονος αὐτοῦ καί Διάδοχος τοῦ Ἀδελφοθέου κατέστη ἡ Μετρίότης Ἡμῶν.

Πρός τοῦτο κατήλθομεν, συνοδευόμενοι ὑπό τιμίων μελῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων ἐν τῷ ἐπωνύμῳ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ἔνθα ἐτελέσαμεν ἐν Πατριαρχικῇ Συνάξει τό μέγα τῆς θείας εὐχαριστίας μυστήριον πρός τιμήν καί δόξαν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου, συμμάρτυρος γενομένου διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ τοῦ Σταυρωθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡ σημερινή θρονική καί θεσμική ἐορτή τῆς ιερᾶς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀρραγοῦς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς, τῆς ἀποτυπωμένης ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκάστοτε Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀφ' ἑνός· καί τῆς ἀδιαλείπτου προσευχητικῆς παρουσίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, τῆς Γεραῆς δηλονότι Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ὡς καί τοῦ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἐρριζωμένου καί διαβιοῦντος εὐσεβοῦς Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἀφ' ἑτέρου.

Τόν μέγαν τοῦτον Ἀπόστολον καί μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ παρακαλέσωμεν ἀνακράζοντες: Ἀπέλασον πᾶσαν θλίψιν ἐνεστῶσαν καί ἐπερχομένην ἐκ τῆς πολεμικῆς συρράξεως ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν καί δώρησαι ἡμῖν καί παντί τῷ κόσμῳ τήν δικαιοσύνην καί τόν καρπὸν αὐτῆς, τήν εἰρήνην.

Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά! Ἀμήν».

Ἡ ἐορτὴ ἐπεσφραγίσθη μέ τήν κατά τό ἔθος παράδοσιν ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου τῶν κλειδῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τοὺς Ἱερεῖς καὶ Ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα:

